

Kedves Testvérek! Szeretettel küldöm ezeket az igei gondolatokat. Remélem, hogy ahogyan a feltámadt Jézus a zárt ajtókon keresztül megjelent, így most is a zárt ajtók mögött mindenkit elér a feltámadott igéje.

A hit példái a Szentírásban - ezt olvassuk a Bibliában igénk címeként.

Mielőtt tovább olvasnánk ezt a papírt, vegyük elő a Bibliát és olvassuk el a Zsidókhoz írott levél 11,1-12,11 verseit. Ez fontos, mert ez által könnyebben fogjuk megérteni az itt következő magyarázatot a 13-19. versekről.

A hit a remélt dolgokban való bizodalom. Zsid 11,1

Ezzel a hatalmas mondattal kezdődik tágabb szakaszunk és ezzel a gondolattal a fejünkben olvassuk tovább a szakaszt azokról a bibliai emberekről, akik ígéretet kaptak Istentől és bíztak abban, hogy az ígéret beteljesül. Ábel, Nőé, Énók, Ábrahám mind olyan emberek voltak, akiknek Isten nem olyan dolgot ígért meg, amit már sokszor megtapasztalhattak, hanem még soha nem látott, soha meg nem tapasztalt dolgokat. Nőé nem azért kezdett bárkát készíteni Isten szavára, mert már sok özönvizet látott. Ábel nem azért áldozott a bárányok javából, mert az áldozat közben azt gondolta, hogy Istennek jó lesz a selejtből is az áldozat, hanem mert hitt a teremtőjében és a fenntartójában. Tudta, hogy tőle kap mindent, ezért a legkövérebb bárány a hálájának a nagyságát jelképezi. Ábrahám sem látta, hogy hova megy amikor az ígéret földjére elindult, tehát nem azért indult el mert tudta, hogy Kánaán földjén „kolbászból van a kerítés”. Nem azért hitte, hogy idős korában gyermeke születik, mert már látott sok hatvan éven felüli nőt szülni, hanem mert hitt Isten ígéretének. És nem azért volt kész feláldozni a fiát, Izsákot, mert sok feláldozott gyermeket látott örökölni, hanem mert hitt Isten feltámasztó erejében. Ezek az emberek soha meg nem tapasztalt dolgokban reménykedtek.

A közmondás szerint: „Hiszem, ha látom.” És valóban az emberrel a sok csalódás mondatja ezt a régi igazságot. Ha emberekben bízom, ha emberek ígéretében feltétel nélkül reménykedek, akkor bizony súlyos csalódásban is lehet részem. Aki elég idős, az élettapasztalatból már sok mindent összegyűjtött, hogy ne higgyen, ne bízson feltétel nélkül az emberekben. Sokszor még olyan emberben is csalódnunk kell, akiről nem feltételeztük volna, hogy becsap, hogy nem teljesíti az ígéretét. Megtanítjuk a gyerekeinknek is, hogy azt higgyék el, amit már bebizonyított valaki, amit már sokszor megtapasztaltak az emberek. Minden pénzt nyugtával adunk ki és veszünk be. És ez az emberek egymás közti viszonylatában jól is van így.

Az Isten-hit nem ilyen. Hanem milyen?

1. Vak ugrás az ismeretlenbe.

Az ötéves kisfiú felmászott a fára. Nem tud lejönni. Édesapja odaér és biztatja: „Ugorj! Elkaplak!” És a gyerek ugrik. Nem azért mert már sokszor megbizonyosodott arról, hogy az apja elkapja, hanem mert hiszi, hogy az apja elkapja. És miért kapja el az apja? Azért mert az övé a gyerek, és azért, mert szereti. A mi Isten-hitünk tehát nem jól ismert dolgok, ok-okozati összefüggések kivetítése Istenre, hanem reménykedés a mennyei Atya szeretetében.

2. A hitből mindig cselekedet is következik. Ábel indul áldozni, Noé elkezd építeni a bárkát, Ábrahám pedig elindul az ismeretlenbe, az Isten által utódainak ígért földre, sőt a kezében kés is lendül, hogy akarata betöltsen. A fa és a gyümölcse hasonlított Jézus. Ahol van jó fa, ott van jó gyümölcs is és ahol van hit, ott van jó cselekedet is. A jó cselekedet azonban nem mindig azonos azzal, amit az emberek dicsérnek, hanem az amit az Isten dicsér.

3. Az ígéretet kapott embernek mennyei célja van. Úgy is mondhatnánk, hogy nekünk, ígéretet kapott embereknek nem rövid távú céljaink vannak, hanem az hogy rajtunk keresztül is beteljesedjen az Isten akarata. Isten akaratának, ígéretének eszközeiként élünk ebben a világban, de a célunk nem evilági, hanem mennyei. Isten rajtunk keresztül is az ő országát akarja építeni, megvalósítani. A hit tehát a végső célban való reménykedés. Izsák feláldozásának, tehát az a célja, hogy ismerje meg a világ, hogy van olyan, hogy az apa feláldozza egyszülött fiát. Van olyan, hogy az Atya feláldozza egyszülött Fiát. Ábrahám hite szemével látja fia feláldozásának célját.

Itt a földi világban minden átmeneti, minden csak ideig-óráig tart. A szállásunk is ideiglenes. De a hitünk látja az örök szállást a mennyei otthonban.

Testvérem! Te is kaptál ígéretet az Istentől. Ne azért higgy a beteljesedésében, mert efelől teljes bizonyítékot nyerhetsz a földi életben, hanem azért, mert Isten ígérte meg, az, aki annyira szeretett, hogy feláldozta sőt feltámasztotta Fiát, Jézust érted és értem. Ámen.

Hirdetés:

- Minden vasárnap 10 órától istentiszteletet közvetítünk az acsai templomból, amit az interneten keresztül lehet megtekinteni. **Facebook / Acsai Evangélikus Egyházközség** címen.

- Kérem a testvéreket, hogy a karantén idején se feledkezzünk meg gyülekezetünk anyagi támogatásáról, hiszen a perselypénz hosszú időn át tartó kiesése nehéz helyzetbe hozza a költségvetésünket. Otthon egy dobozba vasárnapról-vasárnapra tegyük be, amit a perselybe szánunk. Ha Isten megadja, hogy a járvány elmúltával hálát adjunk a templomban is, majd ezt az adományt is elhozhatjuk, elküldhetjük.